UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolæ Præpositorum Generalium Ad Patres Et Fratres Societatis Jesu

Oliverius, Horatius

Pragae, 1711

III. R. P. N. Jacobi Laines Præpos: Gen: II. ad PP. & FF. qui sunt in India. An. 1558. 12. Dec. De magnitudine Suscepti operis, & conservandi Spiritûs in ea Missione

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-55386

Visual Library

Præpoſitorum Generalium Soc. Jesu

III.

R. P. N.

JACOBI LAINES

Præpoſiti Generalis Secundi,

Unica.

Ad Patres & Fratres Soc. Jeſu qui ſunt in India.

Anno 1558. 12. Decemb.

De magnitudine ſuſcepti operis, & conſervatione ſpiritûs in illa Miſſione.

Gratia & pax Chriſti Domini ſit ſemper in animabus noſtris. Amen.

Europæi precibus juvent Indicas Miſſiones.

1. ETſi minus neceſſarium videbatur ad vos peculiariter ſcribere, (cariſſimi in Chriſto Fratres) cùm ſæpius ad Superiores de rebus neceſſariis litteras demus; quæ autem ad ædificationem & conſolationem Noſtrorum faciunt, communibus litteris mittantur è Luſitania; vobiſcum

biſcum tamen per haſce litteras nunc temporis colloqui volui; méque ipſum conſolari, in ſignum amoris erga vos mei: quippe quos omnes in corde, ipsáque anima inſcriptos ac penitùs impreſſos geſto; & quorum cauſſâ omnibus noſtris injunxi, ut quotidie ſpecialem quamdam orationem faciant, nec modò in Domo Profeſſâ & Collegio Romano, verùm etiam ubicumq; Societas habet in Europa domicilium, oratione & interceſſione multorũ ſimul animo unitorũ, divina & ſum̃a bonitas dignetur vos ſervos magìs ac magìs perficere, & aptiora ſimul utilioráque reddere inſtrumenta divinæ ſuæ miſericordiæ, ac providentiæ ad converſionẽ tot animarũ è tenebris infidelitatis & peccati, in lucem agnitionis, amoris, & libertatis filiorũ Dei; atque ad eas totâ curâ juvandas, in hac difficili & plus ſatìs impedita ſui ſervitii via; ut per eam tuto incedentes, ad ultimum & feliciſſimum finem, ſempiternam ſcilicet beatitatem, ad quam fruendam cùm creatæ tum redemptæ à Chriſto Domino ſunt, poſſint feliciter pervenire.

2. Magno eos beneficio, & inſigni favore (Fratres cariſſimi) afficit divina bonitas, quos in hanc ſuam minimam Societatem, à ſæculi vanitate vocatos, novâ impertit gratiâ juxta ejusdem Inſtitutum ince- *Momentum Indicæ Miſsionis.*

dendi. Verùmtamen, multò peculiariùs donum accipiunt, quibus tam bona ſors obtigit, ut iſthic in excolendo novali Domini elaborent; ſive magnitudinem & momentum ſuſcepti operis conſideres, ſive operariorum in tam ſublime opus incumbentium prærogativam, & non minimam dignitatem.

Quantùm ſit, Ethnicos convertere.

3. Et momentum quidem ſuſcepti operis quantum ſit, liquidò conſtat: agitur enim non ſolùm conſervatio, & auxilium Chriſtianorum, qui cùm fide ſint illuſtrati, ſuæ ſalutis & initium & pignus jam acceperunt (in quod ipſum nos hîc etiam collimamus) verùm & aliorum multorum, qui adhuc ceu vilia mancipia ſathanæ ſerviunt, & cum eo filii ſunt iræ ac perditionis, vindicatio in ſtatum ſanctæ veræque libertatis, & adoptionis filiorum Dei, coheredum Chriſti Domini Noſtri in cæleſti regno, & ſempiternâ felicitate.

In hac Miſsione multa agenda, & ferenda.

4. Qualis autem & quanta ſit operariorum prærogativa, hinc intelligitur, quòd vobis peculiari quodam modo conceſſum eſt, non ſolùm multa bona, Deo favente, præſtare, ſed etiam mala plurima, eodem juvante, pati; & neque paucos neque parvos labores Chriſti Redemptoris Noſtri amore tolerare: ad hæc, præter ingenium,

& in-

& induſtriam, vitam quoque ipſam continuis periculis ejus cauſâ ſpeciali quadam divinæ caritatis ratione prodigere, æmulantes in tam ſancti chariſmatis exercitio & merito, ipſos ſanctos Apoſtolos & Diſcipulos, quorum veſtigiis inſiſtitis, portantes nomen ejus coram gentibus, parati vivere ac mori ad gloriam divinæ Majeſtatis, & ſalutem animarum, quas ille tanto amore dilexit, tantóque pretio æſtimavit.

5. Et quamquam ea caritas, quâ vos diligimus, invidiæ obnoxia neque ſit, neque poſſit eſſe; multos nihilominus hîc ardens tenet deſiderium participandi vobiscum tantæ Miſſionis laborem. Et ſanè ſi eis ea fieret gratia, multos brevì ſocios in ſuſcepto opere haberetis: verùm enim verò mittentur à nobis ſuo tempore, quotquot Deo libuerit in finem deligere, ità tamen ut non pauci ſuperſint ejusdem gloriæ cupidi. *Socii operis promittuntur.*

6. Verùm hoc poſſum aſſeverare (Fratres cariſſimi) magnam iſthic habere vos ſolidarum virtutum & perfectæ vitæ conſectandæ obligationem. Mihi enim dubium omnino non eſt, propè infinitas occaſiones, & materiam tantùm non continuam offerri vobis, ad virtutes tamquam aurum in fornace, ità examinandas & purgandas *Quanta virtus in hac Miſſione neceſſaria?*

 igne

igne laboris & tribulationis, nec non præ-ſentiâ divinâ, quæ ad eos qui tot anxietat ſui nominis cauſsâ patiuntur converſa, ſol tantò majori copiá divinas conſolationes ac gere, quantò major eſt humanarum inopi Quod verò ad illud attinet, quò veſtri labo res reſpiciunt in converſione & conſervatio ne multarum animarum, tantò utiliora effi cacioráque inſtrumenta divinæ manûs potentiæ eritis, quantò majori cum purita te, humilitate, obedientia, patientia, & ca ritate, patiemini vos ab ea poſſideri, duci, gubernari. Id porrò perſuaſum vobis eſſe debet, non modò ſocios, verùm etiam ex ternos, intentis in vos eſſe oculis, quibu omnibus non conſolationi dumtaxat, ſed auxilio etiam eſſe debetis, ut omnes magìs ac magìs animemur, & creſcamus in divino ob-ſequio, cum veſtræ virtutis typo, ſanctiq; la-boris, quem Chriſti cauſsâ ſubitis, exemplo.

Spiritus ità robo-randus, ut corpus nõ ſuccumbat.

7. Præterea (Fratres cariſſimi) quam-quam zelo divinæ gloriæ, & ſiti ſalutis ani-marum, debeatis ſemper creſcere interius, & foris mente conceptum ardorem patefa-cere operibus caritatis & miſericordiæ er-ga proximos; nihilominus in fatigando at-que affligendo corpore, nè videlicet oppri-matur, certæ menſuræ ratio ſervanda; & bilancis æquum examen tenendum eſt; & ad

ad conſervationem ſpiritûs aliquid temporis pia ſollicitudine expendendum. Et quandoquidem vos ipſos Deo Creatori ac Domino noſtro tamquam hoſtias vivas obtuliſtis, ut totum id quod in vobis eſt, impendatis in ea quæ ipſius attingunt ſervitium & gloriam, auxiliúmque animarum; mementote ſic ea facienda, ut & corpus diu ferre poſſit laboris moleſtiam, non omiſsâ curâ ſanitatis, viriúmque neceſſariarum; & anima ſui ipſius oblita non dormitet in iis quæ ſua ſunt, ut ad ea quæ aliorum ſunt, plùs ſatìs attendat: quando nequidquam univerſum mundum lucratur, qui animæ ſuæ detrimentum patitur, juxta ea quæ aſſeruit Chriſtus Dominus noſter. Ipſa porrò quo majorem faciet in virtute & perfectione progreſſum, tanto aptior ad auxilium aliarum futura eſt.

Media inter Ethnicos illibatè vivendi.

8. Eam ob rem, valde cautè ambulandum vobis eſt in medio nationis pravæ atque perverſæ, ut omnem puritatem in ea conſervetis: & quantò plùs deeſt de ſeptis domeſticis, vigilantia Superiorum, ordine, ac regulis Societatis (quæ omnia exactè ſervari à vobis nequeunt) tanto majori cura & ſollicitudine ſupplendum ſancto timore & amore Dei, diligenti obſervatione votorum ſubſtantialium, & ceterorum omnium, quæ

In-

Inſtituti noſtri cùm ſint, commodè obſe vare poteritis: necnon aliqua recollectio quæ quotidie facienda eſt per orationem examen conſcientiæ & rationis converſan cum proximo. Si tamen ità obruamini o cupationibus, ut per eas nullus relinquatu locus attentioni quotidianæ, tempore ad præſcripto; poteſtis nihilominus levi n gotiorum interruptione, ſpatiolum aliqu ſumere; & frequenti memoria Dei, atq mentis ad eumdem elevatione, quamqu brevi, ſupplere continuationem exerciti rum, quæ ſolent fieri quando commodè l cet per neceſſitatem proximorum.

Neceſſaria Recollectio, & jugis cum Superiore communicatio.

9. Porrò unum illud eſt neceſſariu cogitare, cum tanta occupationum turb dandos nihilominus quotannis aliquot die quibus longè à vobis poſiti, atque ad conve ſionem & conſervationem Chriſtianoru attenti poſſitis vos colligere, vobis attendere, renovare ſpiritum, animum confirmar & veſtræ converſationis rationem attent mentis acie conſiderare, ſi fortè aliqua in r profici queat, ad veſtrum majus bonum, & augmentum divinæ gloriæ, communicand quidquid commodè poteſt cum Superioribus, ipsíſque obediendo cum quanta maxima fieri poterit perfectione. Hoc enim pacto vos totos tradetis divinæ ſapientiæ, in ſan-

ſanctiſſimo ejus obſequio dirigendos, ut certus ſum vos facere, & ſuavem paternámque in veſtris rebus providentiam experiri. Quapropter totâ mente ſupplico infinitæ illi ac ſummæ bontati, ut eam continuò ſentiatis, veſtrúmque omnium peculiari protectione curam habeat; vobíſque ſanctam ſuam impertiat benedictionem, cum qua in virtute creſcatis, numero, & fructu ſui ſancti ſervitii, & omnibus ubicúmque gentium conſtitutis ſuam gratiam largiatur, ut ſemper agnoſcatis impleatíſque ſanctiſſimam ipſius voluntatem. Veſtris ad Deum precibus me valdè commendo, cum omnibus qui hîc ſunt Fratribus. Romæ 12. Decembris, 1558.

Servus in Chriſto

JACOBUS LAINES.

EPI-